

II СЛЪНЧЕВИ КАМЪНИ

НИМА сж измѣрими
тукъ всички ери, вѣкове,
когато въ безднитѣ заринати
сж спали тия лесове?

Сега човѣкътъ доле
разкъртва земнитѣ недра,
и слънцето срѣдъ хълми голи
пакъ дири старата гора.

А вижда: черни камъни
отъ вагонеткитѣ блестятъ,
тѣ криятъ слънчевъ пламъкъ
и силата на земна грѣдь.

Когато въ жарки пещи
подухнатъ, пламъкътъ повѣй,
тамъ сякашъ лесовѣтъ спеша
отново вѣгъртъ люлѣй.